

Страсті земні

В Страсну П'ятницю вдарив грім,
Розколалося небо чисте –
Світ розчахнутий занімів...
– Я не бачу. Ти поруч, Хрїсте?

То вже потім долинув звук,
Згодом зболено зник в просторах...
Ще не знав, що без ніг і рук –
Їх снаряд розірвався поряд.

А в очах – білий, в вишнях дїм,
Затягав чорний дим помало.
І промовив Ісус – Ходїм!
І від того так легко стало...

Усміхнувся і дві руки
На чоло положив гаряче –
Він душею відчув таки,
Бо очима уже не бачив.

І не крик – ледве чутний звук,
Не губами шепнув – душею:
– Як я, Господи, там без рук?
І Ісус повернувся в траншею.

Взяв ті руки його, принїс,
І приклав, і обтер від крові.
Не ховали обоє слїз –
Він від болю. Ісус – з любові.

Але враз стрепенувся аж –
Голос тріскався від напруги:
– Там ще, Господи, прапор наш...
І Ісус повернувся вдруге.

Не сказав би і втретє "Ні!",
Просьбу б виконав, достеменно.
...І укрив його в вишині
Подірявленим тим знамено́м.

...Переповнив гріхів обрúс
Днр-івський злий "народе".
А до нього прийшов Ісус
У ту мить, коли він відхóдив...

29.04.2016

Франкові

"Бо вам призначено скалу сесю розбити"
(Іван Франко "Каменярі")

Знов збираються хмари,
Клубочуть над нашим краєм –
Чорні й білі в двобої
Доля отут звела...
Ми лупаєм, Іване,
Стільки вже літ лупаєм,
Але надто велика
І надто тверда скала.

Ще не тріснула – в руки
Молот бере не кожний,
І від того великими
Стануть гріхи малі:
Хтось гендлює –
У когось тіло болить безбожно,
Хтось рахує –
У когось репають мозолі.

Обіцянками сипле
Хтось на якійсь трибуні –
Піднатужтеся, каже,
Наступний із вас проб'є!
Пам'ятаєш, Іване,
Тоді ти писав про "хрунів" –
Як у воду дивився,
До біса їх нині є.

Та боїться скала –
Нас, з молотами, без ліку,
Бо відчуває –
Ось-ось хтось сягне мети,
І захлинеться
Від переможного крику
Вже неважливо,
Хто саме – чи я, чи ти.

Але бути причетним –
Щастя таке величезне,
То не грім – то серцець
І ударів палкий перестук.
Ти не щезни, Іване,
Тільки для нас не щезни –
А ми молота твого
Не пустим із наших рук!

8.04.2016